

никой не можель да приближи водата. Колкото хора се опитвали, тя ги глътвала. И ето, щомъ видѣла царския синъ, змията извила къмъ него глава и зѣпнала. Но, намѣсто да го глътне, заговорила съ човѣшки гласъ:

— Ела си налѣй вода, момко. Но знай, че този, който те е пратилъ тукъ, иска да те погуби. Като те види, че се връщашъ живъ

и здравъ, ще те прати на друго мѣсто. Но ти не трѣгвай на пѣтъ безъ да ти даде три товара пастърма, три товара просо и три товара медъ.

Момъкътъ налѣлъ вода, пийналъ и си трѣгналъ. А змията се завила пакъ.

Когато царскиятъ синъ се върналъ, дяволътъ толкова се ядосалъ, че безъ да пийне отъ водата, хвърлилъ сжда на земята. Той се счупилъ и водата се излѣла.

Следъ нѣкое време той намислилъ друго.

— Искамъ да се оженя за най-малката дъщеря на Тригорския царь, — казалъ той на царския синъ. — Иди да ми я доведешъ.

И царския синъ трѣгналъ за Тригорското царство. Но той взелъ, както го научила змията, товари пастърма, просо и медъ.

Вървѣлъ, вървѣлъ, стигналъ въ една гора. Нападнали го диви звѣрове — щѣли да го разкъсатъ. Той разтворилъ товаритѣ пастърма. Звѣроветѣ се наяли, останали много доволни и решили да му се отплатятъ. Най-старата мечка отскубнала нѣколко влакна отъ козината си и му рекла:

— Ако нѣкога ти потрѣбва нѣщо, надѣхай тѣзи влакна и ще го имашъ.

Момъкътъ продължилъ пѣтя си. Вървѣлъ, вървѣлъ, навлѣзълъ въ втора гора, пълна съ мравки. Тѣ поглѣзѣли по него и добитъка. Взели да влизатъ въ очитѣ, ноздритѣ, устата, — щѣли да ги изядатъ. Той разтворилъ